

260050

~~76~~
A- 521

~~480~~

521

LIBRARY,

K. B.

1-0-1

ര റ ജ ങ ക റ റ .

260050

കെ. ആർ. ഭാസ്കരൻ.

കേരളഭരണ ഗ്രന്ഥാവലി 3.

രാജകേസരി.

260050

(ചരിത്രകഥ)

ഗ്രന്ഥകർത്താ:

കെ. ആർ. ഭാസ്കരൻ.

REVISED EDITION

THE KERALA BHANU BOOK-DEPOT,
PUDUKAD, COCHIN STATE.

മുദ്രവില്പനം പ്രസ്സ്, തൃശ്ശിവപേരൂർ.

1108

PRICE 0-2-0]

[വില_രണ്ടുപണം.

വകുപ്പുവകാശം ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്

894.83
BHA

1-00 പതിപ്പ് 1104 വൃത്തികൾ. 1-0000 500. പ്രതി.

2-00 പതിപ്പ് 1108 മീനം. 1-0000 1000. പ്രതി.

അവതാരിക.

മലയാളഭാഷയിൽ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന പുസ്തകങ്ങളെ, കൊള്ളാവുന്നവയെന്നും കൊള്ളരുത്തവയെന്നും രണ്ടായി തരംതിരിക്കാം. ഇതിൽ ആദ്യത്തെ തരത്തിലുള്ള പുസ്തകങ്ങൾ ചുരുക്കവും മറോത്ത് ധാരാളവുമായിട്ടാണ് കാണുന്നത്. ധാരാളങ്ങളായ പുസ്തകങ്ങളുടെ നിർമ്മാതാക്കൾക്ക് ധനനഷ്ടവും ഇഹലോകവും മരത്രമാണ് പ്രതിഫലം. ആവക പുസ്തകങ്ങളുടെ ഒന്നാം പതിപ്പുതന്നെ ഗ്രന്ഥകാരന്റെ ഉദ്യമത്തിനു മതിപ്പുപറത്തുന്നു.

പ്രകൃതത്തിലിരിക്കുന്ന “രാജകേശരി” എന്ന പുസ്തകം മേല്പറഞ്ഞ ഒന്നാം തരത്തിൽ പെട്ടതായി കാണുന്നതിൽ എനിക്ക് അമിതമായ സന്തോഷമുണ്ട്. പ്രചുരപ്രചാരമുള്ള ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ രണ്ടാം പതിപ്പിനു കരവതാരികയുടെ ആവശ്യം എന്താണെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. പുനരവതരനയിലുള്ള പ്രസിദ്ധീകരണം പുസ്തകത്തിന്റെ നന്മയേയും നഷ്ടമായ സമ്മതിയേയുമാണല്ലോ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നത്. ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ നിർമ്മാതാവായ ശ്രീമാൻ കെ. ആർ. ഭാസ്കരൻ അവർകളുടെ സാഹിത്യപരിശ്രമത്തിന്റെ ഫലങ്ങളായ പല പുസ്തകങ്ങളും കേരളീയർക്കു സുപരിചിതങ്ങളും സുസമ്മതങ്ങളുമാകയാൽ ഈ യുവാവിന്റെ കവനചാതുര്യത്തേയും ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കേണ്ടതായ ആവശ്യം കാണുന്നില്ല. ഗ്രന്ഥകാരനും എണ്ണോടുള്ള പ്രഭുക്കന്ത, ഇതിൽ ഒരു പങ്കെടുപ്പാൻ അനുവദിക്കുന്നു എന്നു മാത്രമാണ് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നത്.

ഇതിലെകഥാവസ്തു യശശ്ശബീരിയും വർണ്ണപുരഷ
നുമായ കൊച്ചി ശക്തൻതമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെ ഒരു
കുടുംബ കൃത്യമാണ്. അതിനെ ഗ്രന്ഥകാരൻ ലളിത ഭാ
ഷയിൽ വിശദമായും ഭംഗിയായും പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഈ പുസ്തകം ചെറുതാണെങ്കിലും ഇതിൽ നിന്നു പ
ല സാരങ്ങളും ഗ്രഹിപ്പാനുണ്ട്. പ്രത്യേകിച്ചു കേരളത്തി
ലെ ആതിഥ്യശ്രദ്ധ, ദയനീയാവസ്ഥയിൽ ഉഴലുന്ന അ
ന്തർജനത്തിന്റെ വാക്കിൽനിന്നും പ്രവൃത്തിയിൽനിന്നും
പഠിക്കേണ്ടതാണ്. ആ സാധുവിനായ ഹൃദയനായിക, ഐ
ന്റെ ജന്മത്തിൽ ഞാൻ കെതിമിയെ കണ്ടും കൊടുക്കു
തെ മടക്കി അയച്ചിട്ടില്ല. ഇപ്പോൾ അതിന്നും സംഗതി
വരുത്തിയല്ലോ” എന്നു മനസ്സാപപ്പെടുകയും എന്തെങ്കി
ലും ലഘുവായ ഭക്ഷണംകൊണ്ടു തൃപ്തിപ്പെടാമെന്നുള്ള അ
തിഥിയുടെ അഭിപ്രായമറിഞ്ഞപ്പോൾ സന്തോഷിക്കുക
യും തന്റെ ചെറുചെമ്പലിന്നു അത്താഴത്തിന്നു വെച്ചിട്ട
ുള്ള ഉരുളയും ചീരക്കറിയും ആദരത്തോടുകൂടി അതിഥിക്കു
സപ്തരിച്ചു കൃതാന്തമായവകയും ചെയ്യുന്നു.

യുവാവായ ഗ്രന്ഥകാരൻ സാഹിത്യലോകത്തിൽ ക
രുണതസ്ഥാനത്തു് ശോഭിക്കുവാൻ ജഗദംബികയായ കു
റുമാലി ഭഗവതി അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ!

കുറുമാലി
28-7-108

}

ചങ്ങരംകോത കൃഷ്ണൻകുന്താ.

മുഖവുര

നാലഞ്ചുകൊല്ലം മുമ്പ് ഞാൻ ഹൈസ്കൂൾവിദ്യാർത്ഥിയായിരുന്ന കാലത്തു എഴുതിയതാണ് ഈ ചെറുകഥ. സഞ്ജനസമക്ഷം പ്രദർശിപ്പിക്കത്തക്ക യോഗ്യതകൾ കണ്ടതെന്ന ഇതിന്നില്ല. ഇതു അതിനുപേണ്ടി കരുതിക്കൂട്ടി എഴുതിയതും അല്ല. അന്നു തമാശക്കുപേണ്ടി എഴുതിയ ഈ കഥയുടെ ഏതാനും ഭാഗങ്ങൾ ഇയ്യിടെ “മലയാള ഭാഷാഭിമാനി”യിലും ‘കഥാമാലിക’യിലും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. സഹൃദയന്മാരായ ചില സ്നേഹിതന്മാരുടെ ഉപദേശപ്രകാരമാണ് ഈപ്പാൾ ഇതിനെ പുസ്തകരൂപത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നത്. കൗടന്ത്യനിധികളും ഭാഷാഭിമാനികളുമായ മഹാജനങ്ങളുടെ അനുഗ്രഹത്തെ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു ഈ ലഘുകൃതിയെ ഞാൻ സഹൃദയ സമക്ഷം സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഈപ്പാൾ
 1104 വൃശ്ചികം 1-ാംനം

}

 കോമത്തുകാട്ടിൽഭാസ്കരൻ

മണ്ടാംപതിപ്പിന്റെ

മുഖവുര.

‘രാജാകസരി’ക്കു ഒരു മണ്ടാംപതിപ്പു അടുത്തകാലത്തു വേണ്ടിവരുമെന്ന് ഞാൻ വിചാരിച്ചിരുന്നില്ല. മഹാജനങ്ങൾ എന്റെ സാഹിത്യപരിശുദ്ധങ്ങളെ അഭിനന്ദിച്ചുകാണുന്നതിന്റെ ഫലമായി ഇങ്ങിനെ ഒരു മണ്ടാംപതിപ്പു പുറത്തിറക്കുവാൻ സംഗതിയായതിൽ എനിക്കു അനല്പമായ സന്തോഷമുണ്ട്. പണ്ഡിതവർത്തനം, കൊച്ചി ടെക്സ്റ്റ് ബുക്കുകൾക്കു മുമ്പുവരുന്ന രാജശ്രീമാൻ സി. കൃഷ്ണൻകുറുപ്പൻ തമ്പുരാന്റെ കൈവരിക്കുക ലഭിച്ചാൽ ഈ കൃതിക്കു വലതുകൊണ്ടും ഗുണമുണ്ടാകുമെന്നുള്ള വിശ്വാസത്തോടുകൂടി ആ മാന്യനോടു ഒരു അവതാരിക ആവശ്യപ്പെടുകയും, അദ്ദേഹം പുസ്തകം സശ്രദ്ധം വായിച്ചുനോക്കി അത്യാവശ്യം ചില ഉപദേശങ്ങൾ നൽകിയതിന്നു പുറമെ സമുചിതമായ കൈവരിക്കുക ഏഴുതിതരികയും ചെയ്തതിന്നു അദ്ദേഹത്തോടു ഞാൻ ഹൃദയപൂർവ്വം നന്ദിപറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു.

രംപാൾ.

108 മി.നം 1-ാം നം

}

ഗുണമകത്തം.

രാജകേസരി.

ഒന്നാം അദ്ധ്യായം.

മദ്ധ്യഹ്നസൂര്യന്റെ പ്രചണ്ഡകിരണങ്ങൾ ഭൂമി
യെ ചട്ടകരിക്കുന്ന ഈ സമയത്തു യെപ്പുനയുക്തനായ
ഒരു ധീരപുരുഷൻ വെയിലിനെ ഗണ്യമാക്കാതെ അന്താ
നേരെ വടക്കോട്ടു പോകുന്നു. ആൾ കണ്ടാൽ ഒരു ഗംഭീ
രൻ; മുഖത്തു വീരതേജസ്സ് കളിയാടുന്നുണ്ട്. വിരിവേരി
യ നെറ്റി, വിശാലമായ കണ്ണുകൾ, മുട്ടാളം കൈവീശി
ടീന ഘനനട; ഇവയും മറ്റും കണ്ടാൽ ഈ ആൾ ഒരു
അസാമാന്യ പുരുഷനാണെന്ന് ആരും വിചാരിച്ചുപോക
വാൻ എളുപ്പമുണ്ട്. അരയിൽ ഒരു തോൽത്തുമുണ്ടും തലയി
ൽ ഒരു തലേക്കെട്ടും മാത്രമേ വസ്ത്രങ്ങളായി കാണാനുള്ളൂ.
പൂണന്തലും ഉണ്ട്. കയ്യിൽ ഒരു ചെറുവടി പിടിച്ചിട്ടുണ്ട്.
വിതപ്പുതുളികൾ നെറ്റിയിന്മേലും മുഖത്തും ധാരാളം
ചൊടിഞ്ഞുകാണുന്നു. വഴിമദ്ധ്യേ കാണുന്ന സകല ഭവന
ങ്ങളേയും ആളുകളേയും ഇദ്ദേഹം വളരെ സൂക്ഷിച്ചു നോ
ക്കുന്നുണ്ട്. ചിലരോടു ഇദ്ദേഹം ഏതൊക്കെ ചോദിക്ക
ുന്നതുമുണ്ട്. ഇങ്ങിനെ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കെ, ഒരു ഭവനം
കാണുകയും വഴിയാത്രക്കാരുടെ അവിടെ അല്പനേരം നില്ക്കു

കയും ചെയ്തു. വഴിയാത്രക്കാരുടെ ഒരു ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിച്ചു ആ ഭവനമല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല.

ആ ഭവനം വളരെ പുരാതനമായ ഒന്നാണെന്നു ആർക്കും തോന്നാതിരിക്കയില്ല. വളരെ ഉറപ്പോടുകൂടി പണിതിരുന്ന ആ ഭവനം ഇപ്പോൾ ഇടിഞ്ഞുവെള്ളിഞ്ഞുകിടക്കുന്നു. അതിന്റെ ഒരു ഭാഗത്തുമാത്രം മണ്ഡമൂന്നു മറികൾ വലിയകേടാണെന്നും കൂടാതെ കാണുന്നുണ്ട്. അതിൽ ചിലർ താമസിക്കുന്നുണ്ടെന്നു തീർച്ചയാണ്. ഇങ്ങിനെ ആ വലിയ ഭവനം ജീണ്ണപ്പെട്ടുകിടക്കുന്നതു കണ്ടാൽ എന്തോ വലിയ ആപത്തുകൾ ആ വീട്ടുകാർക്കു സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു വിചാരിക്കാം. കല്ലുകളും മരങ്ങളും അവിടവിടെയായി കിടക്കുന്നു. പുറത്തായിത്തന്നെ പല്ലുപിടിച്ചുകിടക്കുന്നതുകണ്ടാൽ ഏതു കഠിനഹൃദയന്റേയും ഹൃദയത്തിന്നു അലിവു തോന്നാതിരിക്കയില്ല. കൂട്ടിയിട്ടിരിക്കുന്ന മരങ്ങൾ ചിലയിടങ്ങളിൽ കത്തിയിരിക്കുന്നതു കണ്ടാൽ വല്ലവരും ആ ഭവനത്തെ ഇടിച്ചുവെള്ളിച്ചതിനുശേഷം തീയും വെച്ചിട്ടാണ് പോയതെന്നു ഊഹിക്കാം. ഇതെല്ലാം കണ്ടുകൊണ്ടോ മറ്റോ ആയിരിക്കണം നമ്മുടെ വഴിയാത്രക്കാരുടെ അതിന്റെ പടിക്കൽനിന്നു. അല്പനേരം നിന്നതിൽപിന്നെ ആ ആൾ വേഗത്തിൽ വീട്ടിലേക്കു കയറിച്ചെന്നു.

വഴിയാത്രക്കാരുടെ:—ഇവിടെ ആരുമില്ലേ? ഒരു വഴിയാത്രക്കാരുടെ വന്നിട്ടുണ്ട്. (ഇതു കേട്ടപ്പോൾ അകത്തു

നിന്നു ഏകദേശം 45 വയസ്സ് പ്രായമുള്ള ഒരു സ്ത്രീ വാതിലിന്റെ മറവിൽ നിന്നുകൊണ്ടു)

സ്ത്രീ - ഇവിടത്തെ ആൾ ഇവിടെ ഇല്ല.

വഴിയാ - നന്മുതിരി എവിടെ പോയി?

സ്ത്രീ - തൃശ്ശൂർ ഇന്നലെ പോയതാണ്.

വഴിയാ - എന്തിനാ പോയത്?

സ്ത്രീ - കേരവിലകത്തു പോകണമെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടുപോയത്. തമ്പുരാനെ കണ്ടു കാണേണ്ട ആവശ്യമുണ്ട്.

വഴിയാ - തമ്പുരാനെ കണ്ടിട്ടെന്താണ് ആവശ്യം?

സ്ത്രീ - ഞങ്ങളുടെ സങ്കടം തമ്പുരാനെ ഉണർത്തിവെക്കുകയും സഹായം ചെയ്തതുകൊണ്ട് അപേക്ഷിക്കാൻ.

വഴിയാ - നിങ്ങൾക്കെന്താണ് സങ്കടം നേരിട്ടിരിക്കുന്നത്?

സ്ത്രീ - ഇവിടത്തെ കിടപ്പെല്ലാം കണ്ടില്ലേ? എത്ര വലിയ ഇല്ലമായിരുന്നു ഇത്! ആ ദുഷ്ടനായ ടിപ്പുസുൽത്താന്റെ സൈന്യം ചെയ്ത പണിയാണിതെല്ലാം. അവന്റെ പട വന്നപ്പോൾ ഞങ്ങൾ ഇതെല്ലാം വിട്ടു അടുത്തുള്ള മലയിൽ പോയി ശരണംപ്രാപിച്ചു. സകല മുതലുകളും എടുത്തുകൊണ്ടുപോയതിനുപുറമെ ഇല്ലം ഇടിച്ചു പൊളിക്കുകയും കൊള്ളിവെക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ രണ്ടു മുറികൾക്കുമാത്രം വലിയ കേടാണെന്നു പറയിട്ടില്ല. 'കൊറക്കട മൂടും രാണി' പോലെ വാണിരുന്ന ഞാൻ 'കൊ

ററിന്നൊഴക്കരി? കിട്ടാതെ ഉഴലുകയാണ്. എന്തിനധികം പറയുന്നു! ഞങ്ങളുടെ ഇല്ലം ദാരിദ്ര്യദവതയുടേയും നിർഭാഗ്യങ്ങളുടേയും കൂത്തരംഗമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. ദിവസത്തിൽ ഒരുനേരം കഞ്ഞികുടിക്കുന്നതിനുംകൂടി വഴിയില്ല. നാലഞ്ചു വയസ്സു പ്രായമുള്ള എന്റെ ഇളയ മകൾ കരയുമ്പോൾ ഞാനെന്താണ് കൊടുക്കേണ്ടത്! പിന്നെ കൂനിന്മേൽ കരു എന്ന മട്ടിൽ എന്റെ മൂത്തമകൾക്കു 21 വയസ്സു പ്രായമായിരിക്കുകയാണ്. മകളെ വേളികഴിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതിന്നു കയ്യിൽ ഒരു കാശുപാലുമില്ല! എന്തുചെയ്യട്ടെ! ഇതിലേക്കു വല്ല സഹായവും തമ്പുരാനെ ചെന്നു കണ്ടാൽ കിട്ടുമെന്നു കരുതി പോയിരിക്കുകയാണ്. തമ്പുരാൻ ഈ നിർഭാഗ്യവാനാക്കു വല്ലതും തരുമോ ആവോ.

വഴിയാ... എനിക്കു നിങ്ങളുടെ ദാവസ്ഥ കണ്ടിട്ടു വളരെ ധ്വസനമുണ്ട്. പക്ഷെ നന്മുതിരിവോയെന്നു കാര്യം സംശയിക്കുമോ എന്നാണെന്നിരിക്കു സംശയം. ഇപ്പോൾ തമ്പുരാൻ അവിടെ ഇല്ല. തമ്പുരാൻ പതിവുപോലെ വേഷം മാറി കാരോ ദിക്കുകളിലേക്കു, രാജ്യത്തു വല്ല അനീതികളും മറ്റും നടക്കുന്നുണ്ടോ എന്നറിയാനായി, പോയിരിക്കുകയാണ്. ഇന്നോ നാളെയോ അവിടെ മടങ്ങി എത്തുകയുള്ളുവെന്നാണ് കേട്ടത്.

സ്രീ—അതോ ദൈവമേ! എത്ര നിർഭാഗ്യവാനാണു ഞങ്ങൾ!

വഴിയാ—അങ്ങിനെ വിചാരിക്കേണ്ട. ആരും ഇ
ന്നയില്ലാത്തവരെ ദൈവം സഹായിക്കാതിരിക്കയില്ല. ത
മ്പുരാനെ കണ്ടില്ലെങ്കിൽ ഇനിയും പോകണം. കണ്ടാൽ
ദയാലുവായ തമ്പുരാൻ വല്ലതും സഹായിക്കാതിരിക്ക
യില്ല.

സ്രീ—എല്ലാം ദൈവമനുപാലെ വരട്ടെ! അല്ലാ
തെ എന്തു ചെയ്യാം.

വഴിയാ—എനിക്കു വിശന്നിട്ടു പാടില്ലല്ലോ. വല്ല
തും തരാതെ നിവൃത്തിയില്ല.

സ്രീ—(ആത്മഗതം) ദൈവമേ! ഇവിടെ കന്നം ഇ
രിപ്പില്ലല്ലോ. ഇങ്ങിനെ കാതിമി ഭക്ഷണം ചോദിച്ചിട്ടു
ഞാനെങ്കിലൊന്നാണ് മടക്കി അയക്കേണ്ടത് (പ്രകാശം)
ഇവിടെ നിങ്ങൾക്കു തരുവാനായി ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ
കന്നംതന്നെയില്ല. ഉണ്ണു തയ്യാറാക്കുവാനാണെങ്കിൽ
കരുവിടി അരിപോലും ഇവിടെ ഇല്ല. എന്റെ ജന്മ
ത്തിൽ ഞാൻ കരുതിമിയെ കന്നം കൊടുക്കാതെ മടക്കി
അയച്ചിട്ടില്ല. ഇപ്പോൾ അതിന്നും സംഗതി വരുത്തിയ
ല്ലോ.

വഴിയാ—എനിക്കു അസാമാന്യമായ വിശപ്പുണ്ട്.
എന്തെങ്കിലും അകത്തുണ്ടോ എന്നു നോക്കൂ.

സ്രീ—അകത്തു എന്തിനാണ് നോക്കുന്നത്? ക
ന്നം ഇല്ലല്ലോ.

വഴിയാ—കുട്ടിക്കു വല്ലതും വെച്ചിട്ടുണ്ടാവും; നോക്കൂ.

സ്രീ—കരുവിടി ചോറും കുറച്ചു മോരും ചീരക്കറിയും മാത്രം വെച്ചുകുറേത്തേക്കു വെച്ചിട്ടുണ്ട്.

വഴിയോ—എന്തായാലും വേണ്ടില്ല; എനിക്കു ഭക്ഷിപ്പാൻ അതു തരമോ?

സ്രീ—(സന്തോഷത്തോടുകൂടി) അവിടേക്കു അങ്ങിനെയാണ് തരിക എന്നു കരുതി ഞാൻ മനസ്സാലപ്പെടുകയായിരുന്നു. നിങ്ങൾക്കു അതു കിട്ടിയാൽ മതി എന്നു കേട്ടപ്പോൾ മനസ്സു വല്ലാതെ സന്തോഷിച്ചു. കുളിക്കണക്കിൽ അതാ ആ കുളത്തിൽ പോയി കുളിച്ചുവരു.

വഴിയോ—അങ്ങിനെ ആട്ടെ! (എന്നുപറഞ്ഞു കുളിക്കാൻപോയി)

വഴിയോരുകാരൻ കുളിയും ജപവും കഴിഞ്ഞു വന്നു ഉടനെതന്നെ ആ അന്തർജ്ജനം കരിലയുംവെച്ചു ചോറും കുറിയും വിളമ്പി അടുത്തു ഒരു കിണ്ടി വെള്ളവും വെച്ചു മാറിനിന്നുകൊണ്ട് ‘ഉണ്ണാനിരിക്കാം’ എന്നു പറഞ്ഞു. വഴിയോരുകാരൻ മോരും ചീരക്കറിയും കൂട്ടി വേഗത്തിൽ ഉണ്ടാകഴിഞ്ഞു സന്തോഷത്തോടുകൂടി എണ്ണീറ്റു കൈകൾ കഴുകി. വഴിയോരുകാരൻ സ്രീ കേൾക്കുമാറു ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: ഇന്നത്തെ ഉണ്ടു വളരെ നന്നായിരിക്കുന്നു. ഇതിൽപരം സന്തോഷം എനിക്കു ഒരുദിവസത്തെ ഉണ്ടിലും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഞാൻ അടുത്തുതന്നെ ഇതിലെ ഇനിയൊരിക്കൽ വരാം. ഇപ്പോൾ പോകട്ടെ!

എന്നുപറഞ്ഞു വഴിയോരുകാരൻ യാത്രപുറപ്പെട്ടു.

രണ്ടാം അദ്ധ്യായം.

കൊല്ലവർഷം 965-ാമണ്ടെ എല്ലാംകൊണ്ടും കൊച്ചിയുടെ ഗ്രഹപ്പിഴ മുല്യസഭയെ പ്രാവിച്ച കാലമായിരുന്നു. ടിപ്പുസുൽത്താന്റെ പടയോട്ടവും ജനങ്ങളുടെ കാടുകേറലും മഹാരാജാവിന്റേയും ഇളയതമ്പുരാന്റേയും തീപ്പെടലും എല്ലാം ആ കൊല്ലത്തിലാണു നടന്നിരിക്കുന്നത്. അപ്പോൾ മൂന്നാംമറയായിരുന്ന ശക്തൻതമ്പുരാൻ പതിവുപോലെ ഒരുകൊല്ലത്തെ പള്ളിദീക്ഷ ആചരിച്ചതിനുശേഷം സ്ഥാനാരോഹണംചെയ്തു. കായശക്തി ബുദ്ധിശക്തി ആജ്ഞാശക്തി എന്നീ മൂന്നവിധം ശക്തികളും ഏകോപിച്ചിരുന്ന ഒരുസംധാരണ പുരുഷനായിരുന്നു ശക്തൻതമ്പുരാൻ. 926-ാമണ്ടെ കർക്കടകമാസത്തിൽ പൂയംനക്ഷത്രവും കറുത്ത വാവും കൂടിയ ദിവസമാണ് തമ്പുരാന്റെ ജനനം. ശക്തൻതമ്പുരാൻ നാടുവാണിരുന്ന കാലത്താണ് തൃശൂർപട്ടണത്തെ ഒരു നല്ല നിലയിൽ ആക്കിയത്. തമ്പുരാൻതന്നെ ചെന്നു നിന്നു കൊണ്ടാണത്രെ തേക്കിൻകാട് വെട്ടിവെളുപ്പിച്ചത്. പാറമേക്കാവ് ക്ഷേത്രത്തിലെ കോമരം തമ്പുരാനോടു ഈ കാടുവെട്ടുന്നതിൽ വിരോധിച്ചു എന്നും കോമരത്തെ തിരുമേനി ശിരഃചേദനം ചെയ്തു എന്നും മറ്റും പലേ കഥകളും ഇന്നും നടപ്പുണ്ട്. നാം കാണുന്ന തൃശൂർകോവിലകം പണികഴിപ്പിച്ചത് ഈ തിരുമേനിയായിരുന്നു. കോവിലകം പണിതുക്കഴിഞ്ഞു പട്ടണത്തിനു ചുറ്റും ഒരു കോട്ടയും കിടങ്ങും തമ്പുരാൻ ഉണ്ടാക്കിച്ചു. ഈ കോട്ട ഇന്നും നിലനില്ക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. ഈ പട്ടണത്തിന്റെ രക്ഷക്കായ്

ഒരു ഈഴവസൈന്യവും തമ്പുരാൻ ഏല്പിച്ചു. ഈ സൈന്യത്തിന്റെ നായകൻ തണ്ടാൻ എന്ന സ്ഥാനവും ചില വിശേഷ പദവികളും നല്കി. കൊച്ചിരാജ്യത്തു ഈ ഷവർ ആദ്യമായി രാജ്യഭരണവിഷയമായ ഒരുദ്യോഗം നല്കിയതു ഈ മഹാരാജാവാണ്. കുറുക്കാരെ ശിക്ഷിക്കുന്നതിൽ യാതൊരു ദാക്ഷിണ്യവും തമ്പുരാൻ കാണിച്ചിരുന്നില്ല. ഇന്നത്തെപ്പോലെ കോടതികളും പോലീസും അറിയാതിരുന്നതിനാൽ തമ്പുരാൻതന്നെ വേഷപ്രമുന്നായി നടന്നു കുറുക്കാരെ, എല്ലാം കണ്ടുപിടിച്ചു 'തെക്കേഗോവുരം' കടത്തുകയായിരുന്നു പതിവ്. വേഷപ്രമുന്നായി നടക്കുമ്പോൾ കണ്ടെത്തുന്ന ദീനന്മാരും ദരിദ്രന്മാരായവർക്കും തമ്പുരാൻ തക്കതായ സഹായങ്ങളും ചെയ്തുകൊടുക്കു പതിവുണ്ട്. ശക്തൻതമ്പുരാന്റെ ഭരണകാലത്തു കൊച്ചിയിൽ കരവീരിയെങ്കിലും നടന്നിരുന്നില്ല. പേർ കേൾക്കുന്ന മാത്രയിൽതന്നെ ജനങ്ങൾ നടുങ്ങിയിരുന്ന ശക്തൻതമ്പുരാനു ചില പ്രത്യേക ഗുണങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. യോഗ്യത ആരിൽ കണ്ടുവോ അയാളെ തിരുമനസ്സിൽനിന്നു സ്നേഹിച്ചിരുന്നു. യോഗ്യതയെ ബഹുമാനിക്കുന്നതിൽ അദ്ദേഹം ജാതിമതഭേദങ്ങൾ നോക്കാറില്ല. ഇത്രയും നീതിയായും നിഷ്പക്ഷമായും രാജ്യഭരണം ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരു മഹാരാജാവ് ഇതേവരെ കൊച്ചിരാജവംശത്തിൽ ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നു രീച്ചയായും പറയാവുന്നതാണ്; ഇനി ഉണ്ടാകുമോ എന്നു കാര്യം സംശയവുമാണ്.

മൂന്നാം അദ്ധ്യായം.

ശക്തൻതമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു കാലത്തു നീരട്ടും അമരേത്തും കഴിഞ്ഞു പൂമുഖത്തു എഴുന്നള്ളി ഇരിക്കുന്നു. തമ്പുരാൻ—(തവണക്കാരനോടു) “അങ്ങ കോലായിൽ ഇരിക്കുന്ന ആ നമ്പൂതിരിയെ ഇങ്ങോട്ടു വിളിക്കൂ.”

* * * * *

നമ്പൂതിരി പ്രവേശിച്ച ഭയഭക്തിബഹുമാനങ്ങളോടുകൂടി തൊഴുതുനന്നു.

തമ്പുരാൻ—എന്താ ഇങ്ങോട്ടു പുറപ്പെട്ടത്? വിശേഷിച്ചു വല്ലതും ഉണ്ടോ?

നമ്പൂതിരി—അല്പമൊന്നു ബോധിപ്പിപ്പാനുണ്ട്.

തമ്പു—എന്താ പറയു കേൾക്കട്ടെ!

നമ്പു—കഴിഞ്ഞ കൊല്ലത്തിലുണ്ടായ ടിപ്പുവിന്റെ ആക്രമത്തിൽ ഞങ്ങളുടെ ഇല്ലവും മറ്റു സകല സ്വത്തുക്കളും നശിച്ചുപോയിരിക്കുന്നു. സകല സാധനങ്ങളും കവർന്നുടുത്തതിന്നു പുറമെ ഇല്ലത്തിന്നു നീയും വെച്ചിട്ടാണ് അമ്പൻ പോയത്. ലക്ഷ്മീദേവിയുടെ നൃത്തരംഗമായിരുന്ന ഞങ്ങളുടെ ഇല്ലത്തു ഇപ്പോൾ ദാരിദ്ര്യദേവതയുടെ കോലാഹലമാണ്. ദിവസത്തിൽ ഒരു നേരത്തെ കഞ്ഞിക്കൂടി വഴിയില്ലാതാണിരിക്കുന്നത്.

‘വേണ്ടാ പറയേണ്ടയെന്റെയബ് ഭാഗ്യങ്ങൾ,
വീണ്ടുംവരാതെപറന്നുപോയി
തണ്ടലർസംഭവനങ്ങളെന്തെന്തിന്റെ
മണ്ടയിൽതാഴിയെഴുതിപ്പോയി.’

എന്നു ചുരുക്കത്തിൽ പറയാനെ നിവൃത്തിയുള്ളു. ഇപ്പോൾ മുത്ത മകളെ വേളികുഴിച്ചുകൊടുക്കേണ്ട കാലമായി. കയ്യിൽ കാശൊന്നുമില്ല. അതിന്നു വല്ലതും അവിടുന്ന് സഹായിച്ചുകിട്ടലോ എന്നു കരുതി ‘ഇങ്ങോട്ടു വന്നതാണ്’. എന്നെ സഹായിച്ചാൽ ദൈവം തുണയ്ക്കാതിരിക്കയില്ല.

തമ്പു—ഹ! ഹ! ഞാൻ എല്ലാം അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. വിശേഷിച്ചു ഭോഷായി ഇന്നലത്തെ ചീരക്കുറി കൂട്ടിയുള്ള ഉഴുന്ന്. ഇല്ലത്തു ചെന്നാലുടൻ ഇതു പറഞ്ഞൊട്ടു ടോ— ഇനി നേരം വൈകേണ്ട—ഇല്ലത്തുള്ളവർ വൃന്ദനിക്കും; വേഗം പൊയ്ക്കൊടു.

നമ്പു—(ആത്മഗതം) ഇന്നലത്തെ ചീരക്കുറിയും ഉഴുന്നും എന്ത്? ഇതെന്തൊരു കഥയാണ്? ഇല്ലത്തു ചെന്നു ഇതു പറയണമെന്നും. തമ്പുരാനു നല്ല സുഖമില്ലെന്നുണ്ടോ? (പ്രകാശം) കല്പിച്ചതു എന്താണെന്നു മനസ്സിലായില്ല.

തമ്പു—നേരം വൈകാതെ പോവാൻ പറഞ്ഞതുകേട്ടില്ലേ? അതുംവെ അനതുംവെ കക്കു അറിയണമെന്നുണ്ടോ?

തമ്പുരാന്റെ മുഖഭാവവും സംസാരവും കേട്ടതോടുകൂടി സാധു നമ്പൂതിരി കിടകിടം വിറച്ചതുടങ്ങി. ജീവനോടുകൂടി ഇല്ലത്തു മടങ്ങി എത്തിയാൽ മതിയെന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചു. വേഗത്തിൽ പൂമുഖത്തിൽനിന്നും ഇറങ്ങി പിന്നോക്കം ഇടക്കിടക്കു തിരിഞ്ഞുനോക്കിയുംകൊണ്ടു നടക്കൊണ്ടു. നമ്പൂതിരിയുടെ ആ യാത്ര കാണേണ്ടതായിരുന്നു. ഇഹരാഭംഗത്തോടുകൂടി, യാതൊരു അനൗചിത്യമില്ലാതെ പണം വല്ലതും കിട്ടിയില്ലെങ്കിലും ജീവൻ പോകാതെ ഇല്ലത്തു മടങ്ങി എത്തിയാൽ മതിയെന്നുള്ള പ്രാർത്ഥനയോടുകൂടി നടക്കൊണ്ടു ആ സാധുബ്രാഹ്മണനെ കണ്ടാൽ ആരുടേയും കരളുറുന്തായിരിക്കും.

* * * * *

പിറോദിവസം ഉച്ചക്കു നമ്പൂതിരി സ്വന്തം ഇല്ലത്തുവന്നുചേർന്നു. അകത്തുകടന്നു ഉടനെ ഭാര്യയെനോക്കി:—

നമ്പൂതിരി: — മിനിഞ്ഞൊന്നു ഇവിടെ വന്നു ആരെങ്കിലും ഉണ്ടു കഴിച്ചുപോയോ?

ഭാര്യ — നമ്പൂതിരിയോ തിരുപ്പാടോ എന്നറിഞ്ഞില്ല; ഒരാൾ നട്ടച്ചനേരത്തു വളരെ വിശന്നുവലഞ്ഞു വല്ലതും വിശപ്പടക്കാൻ താണമെന്നു പറഞ്ഞു ഇവിടെ വന്നു. ഒന്നും കൊടുപ്പാനില്ലെന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ കുട്ടികൾക്കു കൊടുപ്പാൻ വെച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതിൽനിന്നു വല്ലതും കിട്ടിയാൽ മതിയെന്നു പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരവശത കണ്ടിട്ടും ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞതുകൊണ്ടും

ഞാൻ കുട്ടിക്കു വെച്ചിരുന്ന ചോറും കുറിയും കൊടുത്തു. ഊൺ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹം “ഊൺ ഭക്ഷായി” എന്നു പറഞ്ഞു പോകയും ചെയ്തു.

ഇത്രയും കേട്ടപ്പോൾ നന്ദുരി “അയ്യോ നാരായണാ! ചതിച്ചല്ലോ” എന്നു പറഞ്ഞു നിലംപതിച്ചു. അന്തർജ്ജനം അതിന്റെ അത്മമെന്നെന്നറിയാതെ പകച്ചു നിന്നു പോയി. മക്കൾ രണ്ടുപേരും കാടി അണഞ്ഞു നിലവിളിയും തുടങ്ങി. കുറച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അന്തർജ്ജനം നന്ദുരിയോടു എന്താണ് ഇത്ര വലിയ ആപത്തു നേരിട്ടിരിക്കുന്നതെന്നു കരഞ്ഞുകൊണ്ടു ചോദിച്ചു.

നന്ദു:—ഈശ്വരാ! ഇനി എന്തെല്ലാം ആപത്തുകൂടാണു് വരാൻപോകുന്നതു്. അന്നു നീ ഭക്ഷണംകൊടുത്തതു മഹാരാജാവിന്നാണ്. അതെത്രയോ നിസ്സാരമായിരുന്നില്ലേ? തമ്പുരാനെ ബഹുമാനിക്കാത്തതുകൊണ്ടു അദ്ദേഹം ക്ഷമിക്കുമോ? ഭേദപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. എന്നോടു വേഗത്തിൽ കടന്നുപോവാനാണ് കല്പിച്ചതു്. സഹായിക്കേണ്ട ഭാവമൊന്നും കണ്ടില്ല. ഇനി എന്താണ് തമ്പുരാൻ ചെയ്യുവാൻ പോകുന്നതാവോ? ഇതു കേട്ടപ്പോൾ എല്ലാവരും പരിഭ്രമമായി. ഇനി മഹാരാജാവു വല്ല ഉപദ്രവവും ചെയ്തേക്കുമോ എന്നു എല്ലാവരും വ്യസനിച്ചു.

* * * * *

അതാ അകലെ നിന്നും ചില രാജകീകരന്മാർ വരുന്നു. രണ്ടു വണ്ടിയും പിന്നാലെ വരുന്നുണ്ട്. ഒരു വണ്ടി നിറച്ചു നെല്ലും മറോവണ്ടിയിൽ പലതരം വീട്ടുസാമാന

ങ്ങളുമാണുള്ളത്. വണ്ടിയും രാജകീകരന്മാരും അടുത്തുവരുന്തോറും നമ്പൂതിരിയുടേയും അന്തർജ്ജനത്തിന്റേയും കുട്ടികളുടേയും ഉള്ളുകിത്തുടങ്ങി. എന്താണ് രാജകീകരന്മാർ കല്പിച്ചാൻ പോകുന്നതെന്നറിയാതെ അവർ പരുങ്ങിനില്പായി. വണ്ടിയും മറ്റും ഇല്ലത്തിന്റെ പടിക്കൽ എത്തിയ ഉടനെ പ്രമാണിയായ കോൾ കടന്നുവന്നു നമ്പൂതിരിയെ വിളിച്ചു അദ്ദേഹം തന്നെയാണോ തലേദിവസം ശക്തൻതമ്പുരാന്റെ മുമ്പിൽ മുഖം കാണിച്ചതു എന്നു ചോദിച്ചു. ഉത്തരമായി നമ്പൂതിരി 'അതെ' എന്നു പറഞ്ഞു.

രാജകീ: — ശക്തൻതമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിൽനിന്നു ഇവിടുത്തേക്കു ഒരു തിരുവെഴുത്തു കല്പിച്ചു തന്നയച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിതാ എന്നു പറഞ്ഞു നമ്പൂതിരിയുടെ കയ്യിൽ കൊടുത്തു. തിരുവെഴുത്തു ഇപ്രകാരമായിരുന്നു:—

“നാം ഒരുദിവസം ചേഷമരുന്നനായി നമ്പൂരിയുടെ ഇല്ലത്തു വന്നു ഒരു നേരത്തെ ഉണക്കഴിച്ചുപോന്നതു അന്തർജ്ജനത്തിൽപിന്നും അറിഞ്ഞിരിക്കുമല്ലോ. അന്നത്തെ ഉണക്കൊണ്ടു നാം വളരെ തൃപ്തിപ്പെടുകയും നിങ്ങളുടെ കഴൊയ്ക്കുശീലത്തെ മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. നമ്പൂരിപ്പകാവിലകത്തു വന്നപ്പോൾ നാം അല്പം പരുഷസ്വഭാവത്തിൽ സംസാരിച്ചതു നിങ്ങളുടെ “ശുദ്ധത” എത്രത്തോളമുണ്ടെന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ വണ്ടി മാത്രമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു വ്യസനിക്കേണ്ട; ഇവർവരും നിങ്ങൾക്കായി ഒരു വണ്ടി നെല്ലും ഗ്രാമസാമാനങ്ങളും അയക്കു

നാണ്. പെൺകൊടക്കു വേണ്ട സകല സാധനങ്ങളും കൊടുത്തയക്കുന്നു. അവയെ സ്വീകരിച്ചു വേണ്ടപോലെ പ്രവർത്തിച്ചുകൊൾക. കേടുവന്ന ഇല്ലത്തെ ഒരു മാസത്തിനകത്തു കേടു തീക്കുന്നതിനും നാം ഏല്പാടുകയായിട്ടുണ്ട്. നിങ്ങളുടെ കുടുംബത്തിന്റെ ആവശ്യത്തിന്നു വേണ്ട വസ്തുക്കളും കരമൊഴിവായി തരുവാൻ നാം വിചാരിക്കുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു അടുത്ത മാസം 15-ാംനം കാലത്തു കോവിലകത്തു വന്നു ചേരണം.”

ഏഴത്തുവായിച്ച രീന് ഉടനെ കായ്ക്കാർ തന്നെ ഏല്പിച്ചിരുന്ന സകല സാധനങ്ങളും നമ്പൂതിരിയെ ഏല്പിച്ച രശീതി വാങ്ങി. നമ്പൂതിരി ഇതെല്ലാം കണ്ടപ്പോൾ സന്തോഷ സമുദ്രത്തിൽ നിമഗ്നനായി കരുണാവാരിധിയായ തമ്പുരാനെ പുകഴ്ത്തി. രാജകിങ്കരന്മാർ യാത്രയും പറഞ്ഞു, കോവിലകത്തേക്കു തന്നെ മടങ്ങിപ്പോയി.

* * * * *

ഏഴത്തിൽ പറഞ്ഞിരുന്ന പ്രകാരം നമ്പൂതിരി 15-ാംനം കോവിലകത്തു ചെന്നു തമ്പുരാനെ മുഖം കാണിച്ചു. തമ്പുരാൻ വാത്സല്യസ്പർശകമായ സംഭാഷണത്തിന്നു ശേഷം നമ്പൂതിരിയുടെ കാലക്ഷേപത്തിന്നു വേണ്ട വസ്തുക്കൾ കരമൊഴിവായി കൊടുത്തു. “അന്നത്തെ കോവ വാക്കുകൾക്കു” എന്നും പറഞ്ഞു തമ്പുരാൻ കഴുത്തിൽ അണിഞ്ഞിരുന്ന ഒരു സ്വർണ്ണമാല ഏടുത്തു നമ്പൂതിരിയുടെ കഴുത്തിൽ അണിയിച്ചു.

ചില അഭിപ്രായങ്ങൾ.

1. ഒരു നല്ല ഗദ്യകാരനായ ശ്രീമാൻ കെ. ആർ. ഭാസ്കരൻ എഴുതിയ ഒരു ചെറിയ ചരിത്രകഥയാണ് 'രാജകുസരി'. കഴദാർച്ചം എന്ന ഒരു ഗുണം ഇതിലെ രണ്ടു പാത്രങ്ങൾ വഴിയായി രണ്ടുതരത്തിൽ ഗ്രന്ഥകർത്താവു വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ദാരിദ്ര്യഭയത്തിൽ ആണ്ടുകിടക്കുന്ന അവസരത്തിൽ പോലും, മദ്ധ്യഘനസമയത്തിൽ തന്റെ ഇല്ലത്തു കയറിവന്ന അതിമിയെ സല്ക്കരിക്കുന്നതിന്നു, സ്വന്തം കഞ്ഞിനു വെച്ചിരുന്ന ഒരു മുഷി അന്നവും ചീരക്കുറിയും ത്രാഗംചെയ്ത ആ നമ്പൂരിസ്ത്രീയുടെ കഴദാർച്ചം ശക്തൻതമ്പുരാന്റെ കഴദാർച്ചത്തെക്കൂടി അതിശയിക്കുന്ന ഒരു കണാത്തരം ഉദാഹരണവും ലോകത്തിൽ ഏതു സ്ത്രീക്കും അനുകരണീയവും ആകുന്നു. ദാരിദ്ര്യമുള്ളവരെ അന്വേഷിച്ചു കണ്ടുപിടിച്ചു, പരിശോധിച്ചറിഞ്ഞ്, അവർക്കു ഉചിതമായ ദാനങ്ങൾ ചെയ്തു സ്വധർമ്മത്തെ നിറവേറിയ ശക്തൻതമ്പുരാന്റെ കഴദാർച്ചം രാജാക്കന്മാർക്കും പ്രഭുക്കന്മാർക്കും ഉത്തമദൃഷ്ടാന്തമാകുന്നു. ഇതിലെ ഭാഷയും രചനാസമ്പ്രദായവും വളരെ നന്നായിട്ടുണ്ട്. ലളിതപ്രധാനമായ ഗദ്യങ്ങളെക്കൊണ്ടു നിർമ്മിക്കപ്പെട്ട ഈ 'രാജകുസരി' ആർക്കും വായിക്കുവാൻ കൊള്ളാവുന്ന ഒരു ചെറുഗ്രന്ഥമാകുന്നു. ഇതിന്റെ കത്താവിനു ഞങ്ങൾ സർവ്വ വിജയത്തേയും ആശംസിക്കുന്നു.

ധർമ്മം; ശിവഗിരി (VOL 2. NO. 5.)

2. കൊച്ചിരാജ്യത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ പ്രതിഷ്ഠാപകനും അതിധീരനും ആയ ശക്തൻതമ്പുരാന്റെ പിനാസകമ്പയേയും പരോപകാരവൈശിഷ്ട്യത്തേയും കാണിക്കുന്ന ഒരു കഥയാണ് ഇതിലെ കഥാവസ്തു. കൊച്ചുകുട്ടികൾക്കു പേരും വായിച്ചു മനസ്സിലാക്കത്തക്ക വിധത്തിൽ അത്ര ലളിതമായ ഭാഷയിലാണ് ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ രചനപ്രാഥമികവിദ്യാലയങ്ങളിൽ ഇതിനെ ഒരു പാഠപുസ്തകമാക്കിയാൽ തരക്കേടില്ലെന്നാണ് ഞങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം.

സിലോൺമലയാളി, കൊളമ്പ് (VOL 4. NO. 9)

3.കൊച്ചിരാജ്യത്തിനു ഇന്നീകാണുന്ന സകല ഉയർച്ചയുടേയും ബീജം ആ മഹാപുരുഷന്റെ അഗാധബുദ്ധിയിൽ വിളഞ്ഞതാണ്. അതുകൊണ്ടു അവിടുത്തെ ജീവചരിത്രത്തിലെ ഒരു സംഭവത്തെ വാശീകരിക്കുന്ന ഈ പുസ്തകം പാഠപുസ്തകമായി സ്വീകരിക്കുവാൻ കൊച്ചി പാഠപുസ്തകക്കമ്മറിക്കാരോടു ഞങ്ങളുപേക്ഷിക്കുന്നു.

സ്റ്റേഫിതൻ; തൃശ്ശിവപേരൂർ (VOL. 2 NO. 21.)

4. കൊച്ചിരാജ്യചരിത്രത്തെ അലങ്കരിക്കുന്ന രാജകേസരികളിൽ ഒഴുകും, ആജ്ഞാശക്തി, നീതിപരിപാലനവിദഗ്ദ്ധത, മുതലായ സർഗ്ഗഗുണങ്ങളെക്കൊണ്ടു പ്രഥമസ്ഥാനത്തെ അർഹിക്കുന്ന ശക്തൻതമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെ യോഗ്യതയെ ഉത്തമസാഹിത്യത്തിൽക്കൂടി നിലനിർത്തുവാൻ ഭാസ്കരൻ അവർകൾ ചെയ്തിട്ടുള്ള പ്രശംസ

നീയമായ പ്രയത്നത്തിന്റെ ഫലമാണ് 'രാജകേശരി'.
ഭാഷയുടെ ലാളിത്യംകൊണ്ടും പ്രതിവാദനരീതിയുടെ
ദൈനീഷ്യംകൊണ്ടും പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥം പൊതുജനങ്ങളു-
ടെ ആത്മാർത്ഥമായ സ്വീകരണത്തെ അർഹിക്കുന്നുണ്ട്.

എഴുത്തച്ഛൻ; വടക്കാഞ്ചേരി (VOL 1. NO. 1)

5. വായനക്കാരുടെ ഹൃദയത്തെ ആകർഷിക്കത്തക്ക
വിധമുള്ള രചനയാകുന്നു 'രാജകേശരി'യുടെ എതുഭാ-
ഗത്തും പ്രകാശിച്ചുകാണുന്നത് * * ഇതിൽ രാജധർമ്മം,
ഗൃഹസ്ഥധർമ്മം തുടങ്ങിയ ചിന്തനീയങ്ങളായ ധർമ്മ-
തത്വങ്ങൾ വിപുലങ്ങളാണ്. * * മി: ഭാസ്കരന്റെ സാ-
ഹിത്യചരിത്രം ഉയർന്നുവരുന്നതുള്ളതിന്നു പക്ഷാന്തര-
മില്ല.

നവജീവൻ; ചങ്ങനാശ്ശേരി [VOL 3 NO 7]

6. ശിവലിംഗസ്വാമികൾ.

* * * സാരമുള്ള ലാളിത്യാദികൾകൊണ്ടു ഈ ഗദ്യ-
നിബന്ധനയും നിങ്ങളുടെ മുൻകൃതികളെന്നപോലെതന്നെ,
എന്നെ സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ സാഹിത്യവി-
ശാർത്തിന്നു സൗഭാഗ്യം വർദ്ധിക്കട്ടെ!

വള്ളത്തോൾ

Kerala Bhanu Book Depot
Pudukad.

COCHIN STATE.

75

വില്ലാൻ തയ്യാർ.

- (1) ധീരവനിത (കെ. ആർ. ഭാസ്കരൻ) വില 0-4-0 (2) രജപിംഗം 0 8-0 (3) മുല്ലമാല 0 3-0 (4) ശിവലിംഗസ്വാമികൾ 0-8-0 (5) പൂക്കൊട്ടകൾ 0-4-0 (6) സാഹിത്യകസുമങ്ങൾ (കെ. കെ. അയ്യപ്പൻ) 0-4-0 (7) സ്തവമന്താകരം 0-6-0 (8) ചാർജ്ജ് - അഥവാ സുൽത്താനും നാലു സന്യാസിമാരും 1-0-0 (9) ജന്തുശാസ്ത്രം [കെ സുകുമാരൻ ബി. എ] 4 ഭാഗം 3-4-0 (10) സന്യാസി 0-4-0 (11) സംയോഗചിന്താ മന്തം 0-12-0 (12) ദാമ്പത്യമന്തം 2-0-0 (13) കണ്ണു നീർത്തുള്ളി (നാലപ്പാടൻ) 0 8-0 (14) കൊച്ചു സീത [വള്ളത്തോൾ] 0-6-0 (15) ശകന്തള 0-4-0 (16) ഭാഷാഭർത്തൃമരി 0-4-0 (17) മഹാവിഭാവം 0-1-0 (18) കെടാവിളക്കുകൾ 0-4-0 (19) ഗുരുചരിതം 0-0-9 (20) ശാന്തകുമാരി 1-4-0 (21) കുനകാലതം 1-4-0 (22) ഗോമരജാൻ 1-0-0 [23] സ്വപ്നകുമാരി 0-8-0 [24] ശ്രീരാമലക്ഷ്മണന്മാർ 0-10-0 [25] പതിനെട്ടര കവികൾ 0-6-0 [26] ഭാഗ്യദീപം 0-6-0 [27] ദർശനമാല 0-4-0 [28] ആരോമലുണ്ണി [സി. എ. കിട്ടുണ്ണി] 0-6-0 [29] ഇസ്പേഡ് രാജാക്കന്മാർ 1-8-0 [30] ലഘുവാചകം [പാറക്കുട്ടിയമ്മ] 0-8-0. വേറേയും പല പുസ്തകങ്ങളുണ്ട്. അപേക്ഷിക്കുക -

മാനേജർ, കേരളഭാരത ബുക് ഡപ്പോ

പുതുക്കാട്, [കൊച്ചിൻസ്റ്റോററ്]

[കരുണാകരൻ സാമൂഹിക നോവൽ]

കവിസാമൂഹമൻ വള്ളത്താളിന്റെ പ്രൗഢമനോഹരമായ അവതരികയാൽ അലങ്കരിക്കപ്പെട്ടതും, ധർമ്മ സമപത്രാധിപരായിരുന്ന ശ്രീമാൻ കെ. ആർ. ഭാസ്കരനാൽ എഴുതപ്പെട്ടതുമായ ഒരു വിശിഷ്ടസാമൂഹികനോവൽ. സർവ്വസമുദായമെത്രെയും ഉദ്ദേശിച്ചു എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഈ കൃതി എല്ലാ മലയാളികളും വായിച്ചു നോക്കേണ്ടതാണ്. വായിച്ചുതുടങ്ങിയാൽ അവസാനിക്കുന്നതുവരെ പുസ്തകം താഴെത്തുറുക്കുന്നതല്ല. ഇതിലെ വണ്ണനാചാര്യരിയും ഭാഷാശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും വായിച്ചുതന്നെ അറിയിക്കേണ്ടതാണ്. “വൈദ്യശാലിയായ” ഭവസ്വാമിയാകട്ടെ! നിനക്കിതാ കടമാകുന്നൊരുപുരുഷൻ പിന്നിടിക്കുന്നു എന്നാണ് മഹാകവി വള്ളത്താൾ അവതരികയിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. വായിച്ചു രസിപ്പിൻ! കനിഞ്ഞിരുന്ന് നോക്കൂ. ഡബ്ബൽ ൧൦ ൪൯ മാത്രം. ഉടൻ അപേക്ഷിക്കുക!

ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ മറുപുതികൾ.

- 2 ധീരവനിത [അവതരിക പള്ളത്തു] വില 4൯
- 3 വീരതരുണി [,, രാമവർമ്മതമ്പാൻ] ,, 5൯
- 4 രാജകേസരി ,, സി. കൃഷ്ണൻകുറുപ്പൻ ,, 2൯
- 5 ശിവലിംഗസ്വാമികൾ [സ്വാമി ധർമ്മരീതി] 8൯

അധികം പുസ്തകമെടുക്കുന്നവർക്കു ന്യായമായ കമ്മീഷൻ കൊടുക്കും. സിലോൺ, ബർമ്മ, കോഴിക്കോട്, തിരുവനന്തപുരം മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ ഏജൻസികൾ ആവശ്യമുണ്ട്. മലയാളത്തിലെ മിക്ക കൃതികളും വില്പന തയ്യാർ. പുസ്തകപ്പതിക ഇനം. മാനേജർ, കേരളഭാരത ബുക്സ് പ്രൈവറ്റ്, പുതുക്കോട്. (കൊച്ചിൻസ്റ്റോററ്)

12.0
12.7
18.0
10.0
10.0
10.0

14.0
15.0

5.03

Indic Digital Archive Foundation

260050

260050

A-521

480

S21

gpura.org